

งานวิจัยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การบริหารจัดการ ชั้น ม.3 (บทที่ 1)

นำเสนอเมื่อ : 9 ก.ค. 2552

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 - 2552 ประเทศไทยยังคงต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลายบริบท ทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

ในอนาคตและแสวงหาผลประโยชน์อย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัตน์และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประเทศไทยยังคงต้องเผชิญกับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ 5 บริบท เช่น การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด โดยจะต้องมีการจัดการบริหาร องค์ความรู้อย่างเป็นระบบ ทั้งการพัฒนาหรือสร้างองค์ความรู้ รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมผสมผสานกับจุดแข็งในสังคมไทย วิสัยทัศน์ประเทศไทย มุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็น เป็นสุขร่วมกัน” (Green and Happiness Society) คนไทยมีคุณธรรม มีความรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวยุคใหม่ ชุมชนเข้มแข็งแรง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืนอยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มี

ธรรมาภิบาล

ดำรงไว้ซึ่งระบอบที่มีประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข และอยู่ภายในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี
วัตถุประสงค์บางประการเพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้คุณธรรม จริยธรรมต่อเนื่องที่ขับเคลื่อนด้วยการเชื่อมโยงบทบาทครอบครัว สถาบันศาสนา และสถาบันการศึกษา เสริมสร้างบริการสุขภาพอย่างสมดุล ระหว่างการส่งเสริม การป้องกันการรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพและสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 - 2549 ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย ของการพัฒนาประเทศ เน้นการแก้ไขปัญหาความยากจน ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในประเทศ ให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย โดยยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ในทุกมิติอย่างเป็นองค์รวม สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2544 : ก - จ) ซึ่งโลกในปัจจุบันจัดเป็นโลกแห่งวิทยาการและเทคโนโลยี ซึ่งมีความเจริญก้าวหน้า อย่างรวดเร็ว ความเจริญก้าวหน้าได้ส่งผลกระทบต่อความเจริญก้าวหน้าของมนุษย์ทั้ง ในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม แม้กระทั่งการศึกษา เพื่อให้บุคคลเป็นสมาชิกที่ดี และมีประสิทธิภาพ ของสังคมโดยกระบวนการต่างๆ กิตติพงษ์ คงเอียด (2546 : 1) อ้างถึงใน กาญจนา คุณารักษ์ (2540 : 43)

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นรากฐาน ในกระบวนการ สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ เพราะการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นผู้ที่รู้จักคิดรู้จักทำ และรู้จักพัฒนา แก้ไขปัญหา ในประเทศ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาคนหรือประชากรให้มีคุณภาพควบคู่กันไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีระดับสติปัญญา มีความรับผิดชอบ ต่อสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีทักษะตลอดจนบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ เพื่อให้สามารถนำหรือรองรับการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วทางเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 - 2544 : ซีดีรวม) ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 - 2544

ได้มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพทางการศึกษาของคนไทย เพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษาทุกระดับ โดยปฏิรูปการเรียนการสอน พัฒนาหลักสูตรให้โตมาตรฐาน ปรับปรุงเนื้อหาสาระวิชาและกระบวนการเรียนรู้ การจัดให้มีสื่อและอุปกรณ์ที่จำเป็น ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเพียงพอ ทั้งการนำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการเรียน การสอน ชนรรษ หมายอาษา (2550 : 1)

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดแนวการจัดการศึกษา ที่ยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความ สำคัญที่สุด การจัดการกระบวนการเรียนรู้ มาตรฐาน 24 ได้ระบุให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของดำเนินการ ดังนี้ 1) จัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็นทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง 4) จัดการเรียนการสอน โดยผสมผสานความรู้ ต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกสาระการเรียนรู 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ เรียนเกิดการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้เรียนและผู้สอนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่ง เรียนรู้ 6) จัดการเรียนรูให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถาน มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ อุดมศักดิ์ ชนะกิจรุ่งเรือง (2546 : 26) ดังนั้นการจัดการศึกษาที่มีผู้เรียนทุกคนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียน มีความสามารถเรียนรู้ ด้วยวิธีการต่างๆ ตามสติปัญญา ความสามารถของผู้เรียน และพัฒนาตนเอง ได้เต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ชนรรษ หมายอาษา (2550 : 1)

จากรายงานผลการตรวจราชการประจำปีงบประมาณ 2542 ของผู้ตรวจราชการ 12 เขตการศึกษา

สรุปได้ว่าคุณภาพการศึกษาอยู่ระดับต้องปรับปรุง จึงมีการปฏิรูปการศึกษาขึ้น
ปรับปรุงพฤติกรรมกรเรียนการสอนทั้งของผู้เรียนและครู กล่าวคือ
ลดบทบาทของครู

ผู้สอน

จากการเป็นผู้บอกเล่าและบรรยายมาเป็นการวางแผนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิด
การเรียนรู้ จากแนวโน้มของการจัดการศึกษาที่เปลี่ยนไป
เริ่มเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไปตามศักยภาพของผู้เรียน
แต่ละบุคคล

และเชื่อว่าผู้เรียนมีความสามารถที่จะสร้างองค์ความรู้
ด้วยตนเองโดยผ่านประสบการณ์ต่างๆ ที่จะทำให้เกิดกระบวนการคิด พรรณี
เกษกมล (2546 : 48) และในหมวด 9 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พุทธศักราช 2542 ได้ให้ความสำคัญของเทคโนโลยีการศึกษาว่า
เป็นสิ่งสำคัญในการช่วยแก้ไขปัญหาทางการศึกษาให้ลุล่วงไปได้
โดยเฉพาะเทคโนโลยีการศึกษา

เป็นสิ่งสำคัญในการช่วยแก้ไขปัญหาทางการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการ (2543)
มาตรา 66 ผู้เรียน

มีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการ
แสวงหาความรู้ ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
ได้กำหนดนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาไว้ใน ส่วนที่
8 สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา มาตรา 49 บุคคล
ย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้
อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายผู้ยากไร้
ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับ
สิทธิตามวรรคหนึ่ง

และการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น
การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน

การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง
และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ย่อมได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ หน้า 15 เล่ม 124
ตอนที่ 47 ก ราชกิจจานุเบกษา 24 สิงหาคม 2550

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540
ได้กำหนดนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาไว้ในมาตรา

81 อาทิ ให้รัฐต้องจัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ
ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ
การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปลุกฝังจิตใต้สำนึกที่ถูกต้อง
สำหรับภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ และวัฒนธรรมของชาติ
(แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 - 2559 : ฉบับสรุป)
บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการศึกษามีหลายประการ
จะเห็นได้ว่าการจัดการการศึกษาต้องเป็นบริการที่พอเพียง รวดเร็วฉับไว
ให้ได้ทั้งปริมาณและมาตรฐานคุณภาพ
เป็นบริการที่อยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค เท่าเทียม และเป็นธรรม
ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นกลไกที่สำคัญและเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศ

สังคมโลกเป็นสังคมของมวลมนุษย์ที่ได้สังสมวัฒนธรรมกันมาช้านานทำให้เกิด
ความเจริญงอกงามขึ้นได้ เนื่องจากมนุษย์มีการพัฒนาขึ้นในหลายๆ ด้าน
มนุษย์ได้อาศัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นพื้นฐานที่จะพัฒนาด้านต่างๆ
ซึ่งมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
ดังนั้นโลกในอนาคตต้องพึ่งพาเทคโนโลยี
และเทคโนโลยีต้องอาศัยวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐานหลัก (กิตติพงษ์ คงเอียด.
2546 : 1 อางถึงใน สิปปนนท์ เกตุทัต. 2536 : 52 - 64)
การเปลี่ยนแปลง ของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization)
กลายเป็นสังคมแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology)
ซึ่งเริ่มต้นเมื่อราว ค.ศ. 1995 จนถึงปัจจุบัน การเคลื่อนตัวเข้ามา
ของคลื่นลูกที่สามนี้ เป็นไปอย่างรวดเร็วไปสู่สังคมต่างๆ
ทั่วโลกเป็นยุคที่ความก้าวหน้า
ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้รับการถ่ายทอดความรู้อย่างสูงมีพัฒนาการ
ด้านคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยี การสื่อสาร คมนาคม
ทำให้ข้อมูลแพร่กระจายได้อย่างรวดเร็ว เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2541 : 32

ในศตวรรษที่ผ่านมาความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารก่อให้เกิดการหลั่งไหล
ของกระแสโลกาภิวัตน์
ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม
วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการเมืองการปกครอง
โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจประสบความสำเร็จอย่างมาก
มุ่งเน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยรวมเป็นหลัก ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ
ทางด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม เป็นการพัฒนาที่ขาดความสมดุลกัน

หากไม่แก้ไขจะนำไปสู่
เวทยวศ. 2547 : 1

การพัฒนาที่ไม่ยั่งยืนในอนาคต จินตนา

จากกระแสโลกาภิวัตน์ที่ทำให้โลก “ไร้พรมแดน”
อันเป็นสาเหตุให้ประเทศไทยต้องแข่งขันกัน
กับนานาประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
และเพื่อให้ประเทศมีศักยภาพอยู่ได้อย่างมั่นคงและมีศักดิ์ศรี ในสังคม
โดยเห็นว่า “คน” เป็นทั้งเหตุปัจจัย
และผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาประเทศ
คนป็นหน่วยที่เล็กที่สุดในการพัฒนาสังคม
หากได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และจิตใจ
จะเป็นพื้นฐานสร้างพลังครอบครัว ชุมชน และสังคม
อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวมอย่างสมดุลกับธรรมชาติและอยู่ร่วมกับ
ประชาคมโลกได้อย่างสันติ อัญชลี โพธิ์ทอง และ อัปษรศรี พลอดเปลี่ยว.
2543 : 1

เมื่อโลกเข้าสู่ปี ค.ศ. 2000
ประเทศส่วนใหญ่ต่างให้ความสำคัญกับการศึกษา โดยเน้น
การปฏิรูปการศึกษา
เพราะตระหนักดีว่าศักยภาพของคนจะเกิดได้จากการรับการศึกษาแบบต่อเนื่อง
หลากหลายวิธีทั้งสนุกและมีความสุข
ลักษณะเช่นนี้ จะแตกต่างจากการสอนแบบเดิมๆ
ซึ่งมักจะใช้วิธีการท่องจำเป็นส่วนใหญ่ และใช้วิธีการสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลาง
อัญชลี โพธิ์ทอง. 2544 : คำนำ

พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต) กล่าวว่า การศึกษา คือ
การพัฒนาคนโดยมีการพัฒนาปัญญาเป็นแกนกลาง
เป็นกระบวนการที่ดำเนินไปภายในตัวบุคคล แกนนำของกระบวนการศึกษา
ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ความคิดเห็น แนวความคิด เจตคติ
ค่านิยมที่ถูกต้องดีงาม (อัญชลี โพธิ์ทอง. 2544 : 3 อ้างถึงใน
สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตการศึกษา 10 การพัฒนา
การเรียนรู้. 2543 : 1 - 3)
ซึ่งสอดคล้องกับความหมายในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช
2542 มาตรา 4 ที่ระบุ ความหมายของคำว่า “การศึกษา” คือ
กระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม
โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสาน ทางวัฒนธรรม

การสร้างสรรค์ จุรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ
การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้
และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จิตนา เวทยาวงศ.
2547 : 2 อ้างถึงใน กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 2

วิสัยทัศน์ของโรงเรียนสายปัญญารังสิต
“โรงเรียนสายปัญญารังสิตเป็นแหล่งจัดการศึกษา ที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน
เป็นที่ยอมรับของชุมชน มุ่งเน้นให้นักเรียนเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีวินัย
คุณธรรมและพื้นฐานทางเทคโนโลยี” (สารสนเทศโรงเรียนสายปัญญารังสิต)
สอดคล้องกับในอดีต ที่ครูมีบทบาทมากในการถ่ายทอดความรู้
แต่ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีได้เข้ามา
มีบทบาทในสังคมของคนไทยมากขึ้น
โดยเฉพาะการเอาเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการเรียนการสอน หรือที่เรียกว่า
“เทคโนโลยีทางการศึกษา (Education Technology)”
การนำหลักการทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้เพื่อออกแบบและส่งเสริมระบบกา
รเรียนการสอน โดยเน้นที่วัตถุประสงค์ทางการศึกษา
ที่สามารถวัดได้อย่างถูกต้องแน่นอน ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
ใช้การศึกษาเชิงปฏิบัติโดยมีการวิเคราะห์และการใช้เครื่องมือ โสตทัศนูปกรณ์
รวมทั้งเทคนิคการสอนโดยใช้อุปกรณ์ต่างๆ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์
สื่อการสอนต่างๆ ในลักษณะของสื่อประสม และการศึกษาด้วยตนเอง
จิตนา เวทยาวงศ. 2547 : 4 อ้างถึงใน Good. 1973 : 592

การพัฒนาคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์ต้องพัฒนาความรู้ควบคู่กับคุณธรรม
ด้วยการพัฒนาการศึกษาโดยมุ่งให้ประชากรมีความรู้อย่างทั่วถึงทั้งทางด้านสติปัญ
ญา ด้านศีลธรรม และจริยธรรม

ปัจจุบันสภาพสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว
ดังนั้นคนไทยจะต้องปรับตัว ให้เหมาะสม
สิ่งที่เคยช่วยให้คนไทยดำรงชีวิตอย่างมีความสุขได้
คือหลักธรรมและจริยธรรม ในองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ดังที่
จิตนา เวทยาวงศ. 2547 :4 อ้างถึงใน สุทธิ
ต้นตยาพิศาลสุทธิ. 2528 : 23 ได้กล่าวว่า
ถาตองการให้สังคมไทยมีความสุขและก้าวหน้าอย่างแท้จริงจะต้องจัดให้มีการพั
ฒนาจริยธรรมของประชาชนควบคู่ไปกับการพัฒนา ทางด้านวัตถุ
โดยเริ่มพัฒนาที่เด็กก่อน
ภารกิจนี้ทำได้โดยการนำหลักธรรมคำสั่งสอน

ทางพระพุทธศาสนาเข้ามามีบทบาทในด้านการพัฒนาทางด้านจิตใจของเยาวชน ซึ่งสอดคล้อง กับพระโสภณคณาภรณ์. 2522 : 163 ที่กล่าวว่า การศึกษาโดยทั่วไปมีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาทางด้านจิตใจคนให้มีแต่ความดีงาม ด้วยระบบคำสอนในทางพระพุทธศาสนา วิชาพระพุทธศาสนา จึงสอนเพื่อพัฒนาจิตใจให้คนเป็นมนุษย์ เพื่อพัฒนามนุษย์ให้เป็นกัลยาณบุรุษ เป็นบัณฑิต เป็นนักปราชญ์ เป็นคนดีจริงๆ เรียกว่า สัตบุรุษ

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมานี้

วงการศึกษาของไทยจึงให้ความสำคัญในการพัฒนาทางด้านจริยธรรมควบคู่ไปกับการพัฒนาในด้านอื่น ๆ

โดยกระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุสาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา

ศาสนาและวัฒนธรรมไว้ในหลักสูตรการเรียนรู้การสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยเริ่มตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาเป็นต้นไป

พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติไทยและเป็นสถาบันหลักของสังคมไทยที่ แทรกอยู่

ในวัฒนธรรมวิถีการดำเนินชีวิต ทั้งยังเป็นเอกลักษณ์และมรดกของชาติ ในขณะที่โลกเปลี่ยนแปลง ไปอย่างรวดเร็ว

เยาวชนไทยสมควรได้รับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมตามหลักคำสอน ทางพระพุทธศาสนาที่เหมาะสมกับวัย และเป็นประโยชน์แก่ชีวิตอย่างแท้จริงตั้งแต่เริ่มแรก

โดยการจัดเนื้อหาสาระและกระบวนการเรียนการสอนที่ชัดเจน

เพื่อให้เยาวชนไทยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาได้อย่างถูกต้อง มีเจตคติ และค่านิยมที่ดีต่อพระพุทธศาสนา

แต่ในสภาวะการเรียนการสอนที่แท้จริงของสาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนาพบ ปัญหา

ที่เกิดขึ้นมากมาย ซึ่งสามารถแจกแจงขอมูลของ จินตนา เวทยาวงศ์. 2547: 5 อางถึงใน นงลักษณ์ จันทรแสนโรจน์. 2529 : 112

1. ครูผู้สอนพระพุทธศาสนาไม่มีคุณวุฒิทางพระพุทธศาสนา ไม่เคยมีประสบการณ์สอนศีลธรรมมาก่อน

และขาดความสนใจในการศึกษาพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริง

2. ผู้เรียนไม่มีคุณวุฒิทางพระพุทธศาสนา

และมีประสบการณ์เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา น้อยมาก
และวัฒนธรรมตะวันตกทำให้ผู้เรียนเห็นว่าพระพุทธศาสนาล้าสมัย

3.

ฝ่ายบริหารและบุคลากรของโรงเรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาพระพุทธศาสนา

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรมีการจัดทำน้อยมาก

5. วิธีการของครูผู้สอนตั้งแต่อดีตยึดการสอนแบบบรรยายเป็นหลัก มีการจัดกิจกรรม เสริมบทเรียนน้อยมาก

6. ครูผู้สอนแทบไม่ได้ใช้สื่อการสอนเลย และมีวิธีการที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาน้อยมาก ทำให้ผู้เรียน เบื่อหน่ายต่อวิธีการสอน เนื้อหา และสื่อแบบเดิม

7. ผู้ปกครองขาดการติดตามผลการเรียน หรือมีการติดตามผลการเรียนในรายวิชาน้อยมาก

8. การเรียนการสอนส่วนใหญ่จัดขึ้นในห้องเรียนปกติ สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ไม่สนับสนุนการสอนวิชาพระพุทธศาสนา

การเรียนการสอนตามหลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรื่องใกล้ตัวมากกว่าเรื่องไกลตัว ผู้เรียนควรรู้เรื่องสังคมในท้องถิ่น ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น การทำมาหากิน ความจำเป็นพื้นฐาน ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ เพื่อที่จะปฏิบัติตนตามสถานภาพ บทบาท สิทธิหน้าที่ในฐานะพลเมืองดีของท้องถิ่น จังหวัด ภาค และประเทศ รวมทั้งได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่น ของตนมากยิ่งขึ้น ชรัญญ์ เชาว์ฉลาด. 2550 : 2

อีกทั้งสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนแบบเก่า เช่น รูปภาพ แผนที่ แผนภูมิ ภาพ กราฟิก

ไม่สามารถที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและอยากที่จะเรียนรู้ได้มากเท่าที่ควร รวมไปถึงในดานของกระบวนการจำที่ผู้เรียนเกิดการจำได้ไม่นานและไม่สามารถนำมาใช้

ดีอีกด้วย

จากผลการวิจัยของนักการศึกษาพบว่า เครื่องมือที่จะช่วยส่งเสริมสมรรถภาพในการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนตามความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี ก็คือ การใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนในปัจจุบันการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาเป็นวิธีหนึ่งที่นิยมกันมาก ช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปได้อย่างกว้างขวางรวดเร็ว ทำให้ผู้สอนมีเวลาในการวางแผนและพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าทางการศึกษาได้มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ผู้สอนยังอาจใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนให้เหมาะสมกับสภาวะของผู้เรียนได้ อีกด้วย

จึงกล่าวได้ว่าคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูงเมื่อเปรียบเทียบกับเครื่องช่วยสอนในรูปแบบต่างๆ กัน (กิตติพงษ์ คงเอียด. 2546 : 3 อ้างถึงใน ชูศรี ยินดี ตระกูล. 2530 : 28 - 29)

กล่าวว่ามีผลสอดคล้องกับการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการศึกษาในลักษณะการนำเสนอการเรียนการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ จัดเป็นการเรียนรู้โดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์รูปแบบหนึ่ง ซึ่งจะมีการนำเสนอสื่อประสมอันได้แก่ ขอบความ ภาพนิ่ง กราฟิก แผนภูมิ กราฟ ภาพเคลื่อนไหว วีดิทัศน์และเสียง เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาบทเรียนหรือองค์ความรู้ ในลักษณะที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องเรียนมากที่สุด คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถดึงดูด ความสนใจของผู้เรียน และกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ ถนอมพร เลหาจรัสแสง. 2541 : 7

<p class="MsoBodyTextFirstIndent2" style="text-align: justify; margin-left: 0cm; text-indent: 0cm; text-align: justify">